

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Patrimo Monacho. 58.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

licet res veneratione afficientes, atque improborum hominum sepulchris pestiferos cineres consecrantes, iisque diuinos honores tribuentes.

Nilo. 56.

Præsentia Dei necessitatem actionibus non affert.

Non quia Dominus Iudæ voluntatem animique institutum præuidit, vir eximie, idcirco ille in prodicionis crimen lapsus est: verum quia homo nefarius prodicionē parturiebat, idē is, qui abditos & occultos pectoris motus cernebat, futura tanquam præsentia, præmonstrauit.

Cyro. 57.

Math. 9.

Eos, qui in vetustate computruerunt, nouamque gratiam reiecerunt, vtres veteres Dominus appellauit, vt qui frangerentur, ac nouum regni sermonem effunderent. Quo in genere fuisse Caiphæ deprehensus est. Nam cum à Domino audiisset, Filius Dei sum, fregit vestimenta. At verò Petrus, qui spiritus vitæ legem acceperat, non modò, cum doceretur, non reauit, verum etiam ad solam interrogationem cōfessus est, in hoc videlicet insitam veritatis cognitionem ostendens.

Math. 26.

Math. 6.

Patrimo Monacho. 58.

Oleribus nos accipis; frugalitatem, quā in victus ratione tenes, prudenter ostendens, ac Domini fontes profundēs, atque te paradisi colonum & agricolam esse ex ipsis donis planum faciens.

Gorgonio. 59.

Questionem mihi magnam vim habentem ac valde peruulgatam proposuisti; atque à multis quidem inuestigatam, ceterum ab iis solis, qui diuinitus afflati sunt, perceptam & comprehensam, nimirum quid sibi velit id quod ait Christus, Qui cumque dixerit verbum aduersus filiū hominis, remittetur ei: quicumque autem di-

ruξαν ἔλληνες σεμνοποιούτες πρὸ αἰχίαι, καὶ φαύλων ἀνθρώπων τάρβος καὶ κόνεις λοιμοποιούς ἐκθειάζοντες.

Νείλω. 15.

Οὐκ ἐπειδὴ προείπεν ὁ κύριος, ὡ θαυμάσιε, τίω τῷ Ἰούδα παρῳάρεσιν, ἐκείνος παρὸς τὴν παροδοσίαν ὠλίγησεν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὠδινε τὴν ἑπαβελὴν ὁ ἀλιτήριος, ὁρῶν τὰ κρύφια τῆς καρδίας κινήματα, τὰ μέλλοντα ὡς παρόντα παρῳήνε.

Κύρω. 16.

Τοῖς σαπέντας τῇ παλαίότητι, καὶ τὴν νέαν χάριν ἀφελήσαντας, ἀσχοῖς παλαίος ὁ κύριος παρῳήρουσεν, ὡς ἀφῳήρουσιν, καὶ τὸν χαρὸν λόγον τῆς βασιλείας ἐκχέοντας. τοιοῦτος ὁ ἰσχυρὸς Καϊάφας ἐλήλεγενται. ἀκούσας γὰρ τῆς παρῳῆς τῶ κυρίου, ὅτι υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι, διέρρηξε τὰ ἱμάτια. ὁ δὲ Πέτρος τὸν νόμον τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς παρῳήρουσεν, ὅτι μόνον διδασκόμενος οὐκ ἀνένευσεν, ἀλλὰ καὶ μόνον ἐρωτηθεὶς ὁμολόγησεν, ἐμφυτον δέξας τῆς ἀληθείας τὴν εἰδήσιν.

Πατριμω μανάζοντι. 17.

Λαχένοις ἡμᾶς δεξιῶσαι, σφῶς τὸ ἀπελερῶν ἐπιδεικνύς τῆς διαίτης, καὶ πᾶς τῶ κυρίου πηγᾶς ἀποβρύων, καὶ ὅπως εἰ τῶ παρῳῆς ἀσχετοῦ ἐξ αὐτῶν τῶ δῶρων δεκνύς.

Γοργονία. 18.

Πολυδύναμον καὶ πολυφύλλον πολυζήτημα. ἐπεζήτησας ζήτημα. πολλοῖς ἐδὲ ἐφῳήθησεν, μόνος δὲ τοῖς θεοπνεύτοις καταληφθῆν, ὅς ἂν εἴποι λόγον καὶ τῶ ἰσχυρὸς ἀνθρώπου, ἀφελήσεται αὐτῶ. ὅς δ' ἂν εἴποι καὶ τῶ πνεύματος τῶ ἀγίου, οὐκ ἀφελήσεται αὐτῶ, ἔπεσον τῶ αἰῶνι τούτῳ, ἔπεσον τῶ μέλλοντι.